

Ohjeita kirjoittajille

Yhtä ainoata oikeata kirjoittamistapaa ei ole olemassa. Kun teksti on tarkoitettu kirjapainoon, niin perusohjeet ovat kuitenkin samat kaikille.

1) Lähetä teksti leipätekstinä eli raakatekstinä ilman mitään asetteluja, sillä ulkoasu tehdään vasta taitossa:

- ei muita asetteluja kuin kappalejako
- ei rivitystä = älä jaa riveiksi eli ei sanan jakoa kahdelle riville
- ei sisennystä kappaleen alkuun. Kappaleiden väliin tyhjä rivi
- vasemman reunan tasaus
- yksi fonttilaji: Times New Roman, koko 12
- väliotsikon edelle ja perään tyhjä rivi
- tallennus mieluummin rtf-muotoon. Käy myös doc- tai txt-muoto. EI pdf-muodossa
- sivun asetukset: kaikki marginaalit 2 cm ja riviväli 1

2) Kuvat, kartat, piirroksot:

Kuvat harmaasävyinä (mv) 250 pikseliä /tuuma. Muoto jpg tai tiff.

3) Suorat käräjöpöytäkirjalainaukset ja suorat käännökset kursiiivilla, lainausmerkkeihin

4) Lähteet tekstiin tai loppuun luetteloksi, viitteet tekstin loppuun, viitenumerot tekstissä mieluummin yläindeksinä: esim. ⁴⁾. Internet-lähteiden tulee olla muodossa Tekijä. Vuosi. Otsikko. Julkaisumuoto => hakasulkeissa sana [verkkodokumentti/ verkkolehti]. Julkaisija WWW-osoite. Viittauspäivä. Lähdeviitenumerointi merkitään tekstiin yläindeksillä.

Muita ohjeita:

- Viitteet loppuviitteiksi (koko tekstin loppuun).
- Päivämäärät (syntymä-, vihki- ja kuolinajat): ei ”tyhjiä” nollia: EI 02.07.1785 vaan suomalainen päiväys: 2.7.1785.
- Muut numerot: Luvut, jotka ovat alle kymmenen, pitäisi kirjoittaa auki eli "yksi" eikä 1. Virkkeiden aloittamista vuosiluvulla pitäisi välttää. On selvempi: Vuonna 1687 - -.
- Isot kirjaimet vain erisnimissä ja otsikon ensimmäisessä sanassa (= ensimmäinen kirjain)
- Otsikon perään ei pistettä
- Lyhenteet auki ja sulkujen käyttöä vältettävä. Eli **esimerkiksi** eikä **esim.** tai **muun muassa**, ei **mm**. Kuitenkin s., k., haud., ei: syntynyt, kuollut, haudattu.
- Nimet tekstissä: Jos nimiä ei ole kovin paljon, niin lihavointi, kun nimi tulee ensimmäisen kerran esille. Kun nimiä on runsaasti – niin kuin sukuselvityksissä tapaa olla – niin kirjoittaja päättäkään, miten menettelee.

Lehtien ja kirjojen nimet kursiiivilla, silloin kun niihin viitataan leipätekstissä.

Lyhyet virkkeet ovat helpommin ymmärrettäviä kuin pitkät ja raskaat rakenteet. On myös hyvä muistaa, että kaikki lukijat eivät ole sukututkijoita

Kaikki Juuriin ja muihin julkaisuihin tarkoitettut tekstit oikoluetaan ennen kuin ne lähetetään taittajalle.